

Kommunfullmäktiges sammanträde
Solna den 15 juni 2020
Interpellation till Skolnämndens ordförande
Marianne Damström Gereben

Interpellation om det minskade antalet rektorer i stadens grundskolor

Rektorsförändringarna har varit stora i Solnas skolor under läsåret som har gått. Inför läsårsstarten i höstas var det inte mindre än tre nya rektorer på plats, och till vårterminen meddelades rektorsförändringar på ytterligare två skolor. Under våren har det beslutats att rektorn på Råsunda centralskola även tar över Råsunda skola, samt att Bergshamraskolan får dela rektor med Ulriksdalsskolan från och med i höst. Detta innebär att Solna stad nu endast har fem rektorer fördelade på nio grundskolor, där alla rektorer förutom en ansvarar för två skolor.

Ett argument som har använts tidigare i debatten har varit att det är viktigt att rektorernas organisation blir lagom stor, och att det därför kan vara nödvändigt för vissa mindre skolor att "dela" på en rektor. Men en närmare titt på antalet elever under respektive rektor visar på stora skillnader i antalet elever under respektive rektor. Parkskolan och Ekensbergsskolan beräknas ha sammanlagt drygt 620 elever inskrivna till hösten medan Bergshamraskolan och Ulriksdalsskolan tillsammans kommer ha fler än dubbelt så många elever, nämligen dryga 1400. Givetvis kommer dessa stora skillnader i antal elever, skolor och anställda kraftigt påverka hur rektorns ledarskap ser ut.

Det kan givetvis finnas samordningsvinster skolorna emellan med detta system, som eventuellt kan underlättas av att ha en rektor. Exempelvis finns det naturliga kopplingar mellan Råsunda skola och Råsunda centralskola, sett till elevunderlaget, lokaler och det geografiska läget. I andra fall är kopplingen mindre självklar. Både Parkskolan och Ekensbergsskolan, samt Granbackaskolan och Tallbackaskolan, delar på en rektor men skolorna har otroligt olika utmaningar, förutsättningar och elevunderlag. Det ställer stora krav på rektorerna att ha dubbelt fokus på skolornas olika, och ibland helt motsatta, utmaningar.

För att detta överhuvudtaget ska vara möjligt att göra krävs en stark ledning i form av biträdande rektorer, arbetslagsledare och administrativt stöd som befinner sig nära eleverna ännu större när rektorn själv måste ägna sig åt alltmer övergripande och strategiska frågor. På vissa skolor finns det en stark sådan organisation omkring rektorn, medan exempelvis Granbackaskolan har saknat en biträdande rektor på plats under större delen av tiden under vårterminen. Detta har lett till såväl praktiska som pedagogiska utmaningar. Vänsterpartiet ser att det är viktigt att säkerställa att alla rektorer har den organisation och det stöd de behöver och att det finns en likvärdighet i deras arbetsbelastning. Detta både för rektorernas och för lärarnas skull.

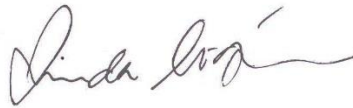
Vi har kompetenta rektor i stadens grundskolor, men vi saknar en diskussion om hur vi vill att rektorernas förutsättningar ska se ut, och vilka för- och nackdelar som finns med att vara rektor för en respektive två skolor. Vi ser att staden går mot ett system där rektorerna får ansvar för allt fler elever, skolor och anställda, och därmed kommer längre bort från den pedagogiska vardagen. Eftersom vi inte har sett några starka argument för varför denna modell av rektorskap skulle vara att föredra framför den traditionella "en rektor per skola" är det svårt att uppfatta detta som något annat än en besparing.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor:

1. Varför har man valt att minska antalet rektorer istället för att nyrekrytera?
2. Varför har skolnämnden inte varit med i diskussionen om hur rektorsorganisationen ska se ut?
3. På vilka sätt arbetar staden för att säkerställa en likvärdighet i rektorernas arbetsbelastning?

Sandra Lindström
Vänsterpartiet

Linda Cigéhn
Vänsterpartiet